

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1057196/15

בבית הדין הרבני תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

המבקשת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ישראל דוד יפרח)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד נתנאל אינדורסקי)

הנדון: אכיפת חיובים ודחיית בקשת פסילה טקטית תוך חיוב בהוצאות לדוגמה

החלטה

בתאריך כ"ב בתמוז תשע"ו (28.7.16) פסק בית הדין כי הבעל [פלוני] (להלן: הבעל) ישלם לאישה [פלונית] (להלן: האישה) סכום של 60,000 ש"ח, וזאת תוך 90 יום מהמועד של מתן פסק הדין. וזו לשון ההחלטה: "בית הדין פוסק כי על [פלוני] לשלם ל[פלונית] סכום של 60,000 ש"ח, וזאת תוך 90 יום ממתן פסק הדין."

הבעל ערער לבית הדין הרבני הגדול.

בהחלטת בית הדין הרבני הגדול מיום י"ז בסיוון תשע"ז (11.6.17), נכתב בזו הלשון:

"בהחלטות קודמות של בית הדין הנוכחי מתאריך ז' באייר תשע"ז (3.5.17), ומתאריך ט"ז באייר תשע"ז (12.5.17), התאפשר למערער לפתוח בהליך משפטי בפני בית הדין האזורי, שעיקרו הוא קיום דיון הוכחות בשאלות הכספיות שבין הצדדים, ובכפוף לכך שהמערער יתחייב על תשלום הוצאות לדוגמא, ככל שיתברר שמדובר בהליך סרק.

מאז ההחלטה הנ"ל ועד היום, לא פנה לבית הדין האזורי לממש את הזכות הנ"ל [...]

אשר על כן, בית הדין קובע שאם המערער לא יפנה לבית הדין האזורי כדי לממש את הזכות הנ"ל עד לתאריך כ"ד בסיוון תשע"ז (18.6.17), ובכפוף לסייג הנ"ל שבהחלטת בית הדין הגדול, הרי שהחלטת בית הדין האזורי מתאריך כ"ב בתמוז תשע"ו (28.7.16) שלפיה המערער חייב לשלם למשיבה סך של 60,000 ש"ח שרירה וקיימת, ובית הדין האזורי רשאי להורות על אכיפתה המיידית." (ההדגשים במקור)

לשולחנו של בית הדין האזורי (כלשון החלטת בית הדין הגדול) לא הגיעה כל בקשה מהבעל, כאמור בהחלטת בית הדין הרבני הגדול הנ"ל. בית הדין בירר במזכירות בית הדין כדי שיבדקו אם הגיעה בקשה כזו עד הבוקר – כ"ה בסיוון תשע"ז (19.6.17) בשעה 7:30 – בדוא"ל, בפקס או במסירה ידנית. בקשה כזו לא הגיעה למזכירות, למעט הבקשה דלהלן:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

המשיב, בהתחכמות ובעזות, ביקש לפסול את הרכב דנן, אף שבקשתו זו נדחתה בבית הדין הרבני הגדול בתאריך ט"ז באייר תשע"ז (12.5.17). זו הבקשה אשר הגיש. היא ולא אחרת, כאשר את הוראת בית הדין הרבני הגדול הנ"ל לא ביצע.

בקשה 'מתחכמת' זו, ראויה בפני עצמה לחיוב בהוצאות, לאחר שהבקשה כבר נדחתה על הסף בבית הדין הרבני הגדול, ולו מהטעם שהמשיב אף לא טרח לציין שבקשתו זו נדחתה על הסף בבית הדין הרבני הגדול, כנ"ל. אשר על כן בקשתו זו נדחית תוך חיוב בהוצאות לדוגמה.

למעלה מן הצורך יוער כי תיקים מוחזרים, כמעשה שבשגרה – להשלמת הוכחות או לדיונים – להרכב שכבר פסק בעניין, ואין בעובדה שהעניין נפסק כדי להטיל דופי בהרכב שכבר דן ופסק. זאת מהטעם שאף ההחלטה האחרת, לו הייתה ניתנת, יכולה להיות מבוקרת בבית הדין הרבני הגדול.

אם סבור היה בית הדין הרבני הגדול כי קיימת מניעה הלכתית לשמיעת ההוכחות, היה מעביר את הדיון להרכב אחר, מכוח סמכותו לפי תקנה קנג לתקנות הדיון של בתי הדין:

בית הדין רשאי לדחות את הערעור או לקבלו. רשאי הוא לשנות את פסק הדין, לבטלו, להוציא פסק אחר במקומו, להחזיר את העניין לבית הדין שדן או לאותו בית דין בהרכב אחר או לבית דין אזורי אחר, לשם דיון מחדש או לשם בירור נוסף או לשם קבלת ראיות או להשלמת נימוקי פסק הדין.

לשיטתו של המשיב, תקנה קנג לתקנות הדיון, נוגדת את ההלכה!

בקשתו של המשיב, היא למעשה ערעור על החלטת בית הדין הרבני הגדול מיום ט"ז באייר תשע"ז (12.5.17), ומכאן שיש טעם נוסף לדחותה בתוספת הוצאות לדוגמה!

לאחר שהמבקש לא ביצע את האמור לעיל, ובהתאם להחלטת בית הדין הרבני הגדול הנ"ל, בית הדין מורה כי [פלונני] הנ"ל, ישלם [פלוננית] הנ"ל סכום של 60,000 ש"ח, וזאת לאלתר.

האישה – גב' [פלוננית] – רשאית לפתוח בהליכי אכיפה של החיוב האמור באמצעות ההוצאה לפועל.

היום הקובע שממנו יחושבו הליכי האכיפה – כ"ו בתשרי תשע"ז (28.10.2016) – 90 יום מהיום שבו היה על [פלונני] לשלם [פלוננית] את הסכום האמור.

בנוסף, אנו מחייבים את המשיב [פלונני] עבור הוצאות הבקשה הנ"ל, הוצאות לדוגמה לאוצר המדינה בסך 5,000 ש"ח.

החלטה זו תועבר לכבוד בית הדין הרבני הגדול, לבאי כוח הצדדים וכן למרכז לגביית קנסות והוצאות.

ניתן ביום כ"ה בסיוון התשע"ז (19.6.2017).

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב – אב"ד